

```
[vc_row type="in_container" full_screen_row_position="middle" column_margin="default"
column_direction="default" column_direction_tablet="default" column_direction_phone="default"
scene_position="center" text_color="dark" text_align="left" row_border_radius="none"
row_border_radius_applies="bg" overflow="visible" overlay_strength="0.3"
gradient_direction="left_to_right" shape_divider_position="bottom"
bg_image_animation="none"] [vc_column column_padding="no-extra-padding"
column_padding_tablet="inherit" column_padding_phone="inherit" column_padding_position="all"
column_element_spacing="default" background_color_opacity="1"
background_hover_color_opacity="1" column_shadow="none" column_border_radius="none"
column_link_target="_self" column_position="default" gradient_direction="left_to_right"
overlay_strength="0.3" width="1/1" tablet_width_inherit="default" tablet_text_alignment="default"
phone_text_alignment="default" animation_type="default" bg_image_animation="none"
border_type="simple" column_border_width="none" column_border_style="solid"] [vc_column_text
css_animation="fadeInUp" css=".vc_custom_1643051629102 {margin-bottom: 35px
!important; }"] Per Manel Alonso
```

Publicat a [Sons de Xaloc](#), 6/12/2015 [/vc_column_text] [vc_row_inner column_margin="default"
column_direction="default" column_direction_tablet="default" column_direction_phone="default"
text_align="left" row_position="default" row_position_tablet="inherit"
row_position_phone="inherit" overflow="visible" pointer_events="all"] [vc_column_inner
column_padding="no-extra-padding" column_padding_tablet="inherit"
column_padding_phone="inherit" column_padding_position="all"
column_element_spacing="default" background_color_opacity="1"
background_hover_color_opacity="1" column_shadow="none" column_border_radius="none"
column_link_target="_self" gradient_direction="left_to_right" overlay_strength="0.3" width="5/6"
tablet_width_inherit="default" animation_type="default" bg_image_animation="none"
border_type="simple" column_border_width="none" column_border_style="solid"] [vc_column_text
css_animation="fadeIn" css=".vc_custom_1643051613439 {padding-right: 20px !important; }"] El
poeta de Castelló Josep Porcar ha escrit vint-i-un poemes que són també, però, vint-i-una preguntes.
Vint-i-un artefactes literaris precedits per una il·lustració elegant i precisa de Porcar Queralt, així
com uns versos d'un autor que ha sigut inspiració per a l'artista plàstic i que alhora ha mogut i
provocat el poema i la pregunta de Josep Porcar, conformant un tot i confirmant que la creació
artística i literària no naix del no-res, que només és una baula d'una cadena interminable, d'un
diàleg etern, que un vers, una pintura, una bona partitura musical... no ens poden deixar indiferents,
cal que ens sacsegen els fonaments de l'ànima i ens arrosseguen pels camins de la reflexió, que ens
obliguem d'alguna manera a contestar-los encara que siga amb un calfred, una llàgrima o un
somriure. [/vc_column_text] [/vc_column_inner] [vc_column_inner column_padding="no-extra-
padding" column_padding_tablet="inherit" column_padding_phone="inherit"
column_padding_position="all" column_element_spacing="default" background_color_opacity="1"
background_hover_color_opacity="1" column_shadow="none" column_border_radius="none"
column_link_target="_self" gradient_direction="left_to_right" overlay_strength="0.3" width="1/6"
tablet_width_inherit="default" animation_type="default" bg_image_animation="none"
border_type="simple" column_border_width="none"]

column_border_style="solid"] [image_with_animation image_url="14307" image_size="full" animation_type="entrance" animation="Grow In" hover_animation="zoom" alignment="center" img_link_target="_blank" border_radius="none" box_shadow="none" image_loading="default" max_width="100%" max_width_mobile="default" margin_bottom="8px"] [vc_column_text css_animation="bounceIn" el_class="font_12px"] **Manel Alonso** [/vc_column_text] [/vc_column_inner] [/vc_row_inner] [vc_column_text] Les respostes de Josep Porcar són preguntes, no unes preguntes banals, escrites d'una manera ràpida, impacient, combativa. La pregunta és producte del dubte, però també de la necessitat que l'autor té de respostes. Un autor que a mesura que va enunciant la pregunta busca d'una manera conscient i interessada la bellesa a través del llenguatge.

Charles Baudelaire, Irene Climent, Amadeu Vidal, Agustí Bartra, Carles Riba, Robert Frost, J.V. Foix, Carles Salvador, Vicente Aleixandre, Marc Granell, Ezra Pound, Blai Bonet, Dolors Miquel, Robe Iniesta, Gabriel Ferrater, Jaume Vidal Àlcover, Julio Cortázar, Juana de Ibardourol, Santoka Taneda, així com els compositors de cançons Domenico Modugno i Franco Migliacci, són els autors de diferents escoles poètiques, nacionalitats i generacions que han motivat els poemes que conformen aquesta col·lecció la qual cosa ens parla d'un poeta que abans que cap altra cosa és un bon lector que estima la poesia i el seu ofici. Un home culte que ha begut d'infinitat de fonts, per a mi un dels millors poetes valencians de la seua generació i un dels poetes menys influenciats per Vicent Andrés Estellés. Encara que la tercera pregunta siga un homenatge a l'autor de Burjassot i a un dels seus poemes més celebrats. Perquè, i açò va destinat als crítics de l'altra banda del riu Sénia, hi ha molts poetes valencians de les darreres fornades, on incloc les generacions dels setanta i dels huitanta, que li deuen poca cosa a Estellés.

Josep Porcar és un home timid, sensible, que defuig les postures de vedet, una persona educada, cortesa, a qui no li agrada alçar la veu ni fer escarafalls, un gran treballador, un home del seu temps que domina les ferramentes tecnològiques que el segle xxi ha posat a la nostra disposició, i que ell, treballador incansable, posa al servei de la difusió de la poesia universal. Un poeta honest que viu amb intensitat el fet poètic i que no vol fer concessions ètiques ni estètiques a jurats de certàmens literaris i a editors. Un poeta que arrisca el seu prestigi, el seu temps i els seus diners i ens oferix petites joies com aquestes *Preguntes*, que no ho són només pel seu contingut sinó també pel seu continent.

La majoria dels poemes tenen l'essència del haiku, no ho dic per la seua brevetat, l'extensió és diferent en cada poema, sinó per l'afany de sorprendre el lector en el darrer vers, així com també per la presència palpable de la natura (i del cos humà com una part d'aquesta).

Un llibre curt però intens, que ens demana respostes. Potser tu, lector, en tingues una esperant en el tinter, a què esperes? [/vc_column_text] [/vc_column] [/vc_row]